

Το Βραβείο «ΑΥΡΑ ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΥ». Παρουσίαση από την Πρόεδρο του Σ.Δ.Γ. κ Λιλή Κουράκου

Το Βραβείο αυτό έχει θεσπιστεί για να επιβραβεύει την υποστήριξη της ισότητας από τα ηλεκτρονικά ΜΜΕ. Για το 2015 ξεφύγαμε από αυτό τον κανόνα. Το Δ.Σ. του ΣΔΓ έκρινε ότι πρέπει να αναγνωρίζουμε, να προβάλλουμε και να επαινούμε την υποστήριξη της ισότητας όπου αυτή εκδηλώνεται. Και έτσι αποφασίσαμε να απονείμουμε το Βραβείο «ΑΥΡΑ ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΥ» στο Λεόντειο Λύκειο Ν. Σμύρνης. Το κείμενο της περγαμνής που επιδώσαμε στο Σχολείο, δείχνει το σκεπτικό μας:

*Ο Σύνδεσμος για τα Δικαιώματα της Γυναίκας
απονέμει*

*το Βραβείο «ΑΥΡΑ ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΥ» στο
ΛΕΟΝΤΕΙΟ ΛΥΚΕΙΟ Ν.Ε.ΑΣ ΣΜΥΡΝΗΣ*

για την επιλογή και παρουσίαση του θεατρικού έργου «Blue Stockings» της J. Swale, σε σκηνοθεσία των Καθηγητών Παντελή Ζούρα και Βίκης Κουή, με θέμα τους ιστορικούς αγώνες των πρωτοπόρων γυναικών για το δικαίωμα στη μόρφωση, την ισότιμη συμμετοχή στην ανώτατη εκπαίδευση και την απόκτηση πτυχίου, πρωτοβουλία που συμβάλει ευρύτερα και με τον καλύτερο τρόπο στην προώθηση της ισότητας στη συνείδηση των νέων ανθρώπων.

Με ειδικό αφιέρωμα στο παρόν τεύχος του «ΑΓΩΝΑ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ» γίνεται εκτεταμένη αναφορά στο θεατρικό αυτό έργο, τους συντελεστές της άρτιας παράστασης, στο πρωτοποριακό σχολείο που επέλεξε να το παρουσιάσει, καθώς και στα μηνύματα που το έργο αυτό εκπέμπει, που απετέλεσαν και το λόγο για τον οποίο το βραβεύσαμε.

Ο ΣΔΓ θεώρησε μεγάλη τιμή το γεγονός ότι το Λεόντειο Λύκειο του αφιέρωσε την παράσταση του έργου την 8η Μαρτίου (Παγκόσμια Ημέρα της Γυναίκας). Την παράσταση παρακολούθησε το Δ.Σ. και πολλά μέλη του Συνδέσμου. Η Πρόεδρος του Συνδέσμου, ευχαριστώντας το Λεόντειο Λύκειο για την τιμή και τη χαρά να παρακολουθήσουμε την εξαιρετική παράσταση, τόνισε μεταξύ άλλων: «Οι γυναίκες έχουν δώσει πολλούς αγώνες, τόσο στο μακρινό όσο και στο πρόσφατο παρελθόν, για δικαιώματα εργασιακά, πολιτικά, εκπαιδευτικά και άλλα. Η δικαίωση από τέτοιους αγώνες αργεί, αλλά πάντα έρχεται. Και είναι καλό να θυμόμαστε και να τιμούμε τους αγώνες αυτούς, όπως γίνεται και σήμερα με την παράσταση Blue Stockings, η οποία δικαίως κέρδισε φέτος το Βραβείο του ΣΔΓ «Αύρα Θεοδοωροπούλου», που απονέμεται σε φορείς ή άτομα για υποστήριξη της ισότητας των φύλων. Σήμερα, 8 του Μάρτη, είναι η Παγκόσμια Ημέρα Γυναίκας, μια μέρα μνήμης αγώνων για την ισότητα. Δεν θα μπορούσε να υπάρξει κάτι πιο ταιριαστό από το να γιορτάζουμε σήμερα, εδώ, μαζί σας, αυτή τη συμβολική επέτειο. Συγχαίρω θερμά το Λεόντειο Λύκειο για το σωστό πνεύμα με το οποίο γαλουχεί τις μαθήτριες και τους μαθητές του, μαθαίνοντάς τους το σεβασμό στο άλλο φύλο και τη συνεργασία. Συγχαίρω επίσης τους συντελεστές της αποψινής παράστασης, και ακόμη συγχαίρω τη νέα γενιά που ενστερνίζεται αξίες όπως η ισότητα. Θεωρούμε τιμή το γεγονός ότι απόψε η παράσταση είναι αφιερωμένη στο ΣΔΓ, Σας ευχαριστούμε όλους μέσα από την καρδιά μας».

Αντιφώνηση Καθηγήτῃ κ. Ζούρα, σκηνοθέτῃ τῆς παράστασης Blue Stockings

Σας ευχαριστούμε από καρδιάς για την πολύ τιμητική αυτή διάκριση που έρχεται λίγο πριν την επίσημη έναρξη των παραστάσεών μας. Αισθανόμαστε μεγάλη χαρά που θα μοιραστούμε μαζί σας την εμπειρία μας από όλη αυτή την προσπάθεια που πιστεύουμε πως πραγματικά θα αφήσει σε όλους μας, μικρούς και μεγάλους, ανεξίτηλες μνήμες και συναισθήματα! Το Blue Stockings είναι πραγματικά κάτι περισσότερο από μια θεατρική παράσταση. Πρώτα απ' όλα είναι διδαχή για όλους εμάς που συμμετείχαμε ένα χρόνο τώρα στις πρόβες προετοιμασίας. Ας μην ξεχνάμε πως στην παράσταση αυτή συμμετέχουν καθηγητές, καθηγήτριες, δάσκαλοι, μαθητές, μαθήτριες, απόφοιτοι και γονείς από το Λεόντειο Λύκειο Νέας Σμύρνης.

Διδαχή όμως θα είναι και για όσους παρακολουθήσουν την παράσταση, αφού θα γνωρίσουν τις δυσκολίες που αντιμετώπιζαν οι γυναίκες στα τέλη του 19ου αιώνα και τους

αγώνες που έπρεπε να δώσουν για να αποκτήσουν το αυτονόητο. Τα ήθη, η υπεροχή των ανδρών, οι μικρές χαρές αηλιά και οι μεγάλες λύπες ζωντανεύουν μπροστά στα μάτια μας και μια ολόκληρη εποχή αρχίζει να ξετυλίγεται και να μας γοητεύει μέσα από τον ανεπιτήδευτο και ρομαντικό έρωτα της πρωταγωνίστριας Τεσ Μόφατ, που παράλληλα προσπαθεί να κατακτήσει τη γνώση και το δικαίωμα στην απόκτηση πτυχίου.

Ο Σύνδεσμος για τα Δικαιώματα της Γυναίκας με το βραβείο αυτό που απονέμει στο σχολείο μας, το Λεόντειο Λύκειο Νέας Σμύρνης, για την επιλογή του τόσο ιδιαίτερου θέματος του έργου, βραβεύει ουσιαστικά την πολύ στοχευμένη παιδαγωγική και διδακτική του κατεύθυνση για προώθηση και διεκδίκηση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Για ακόμη μια φορά σας ευχαριστούμε και σας περιμένουμε στην παράστασή μας!

ΕΝΑ ΒΡΑΒΕΙΟ... ΕΝΑ ΣΧΟΛΕΙΟ

ΤΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΜΑΣ ... ΜΙΑ ΣΚΗΝΗ...ΕΝΑΣ ΘΙΑΣΟΣ*

Αν σκοπός ενός σχολείου – πέρα από τη μετάδοση γνώσεων - είναι η καλλιέργεια του χαρακτήρα των μαθητών και των μαθητριών του μέσα από υγιείς αξίες και βιώματα,

Αν η εκπαιδευτική διαδικασία αποβλέπει όχι μόνο στην επαφή με τις εξελίξεις της επιστήμης αλλά και στην ενίσχυση της δίψας για δημιουργική και πρωτότυπη αξιοποίηση της ενεργητικότητας των νέων ανθρώπων,

Αν ο ρόλος του εκπαιδευτικού δεν είναι να στέκεται απέναντι στα παιδιά αλλά να βρίσκεται ανάμεσά τους και να αφουγκράζεται τον παλμό της καρδιάς τους,

Αν η μόρφωση, δηλαδή η απόκτηση μορφής, περνάει μέσα από την αίσθηση του ωραίου, την εκτίμηση του κάλλους και την απόλαυση της καλλιτεχνικής δημιουργίας,

Αν, τελικά, ο κοινωνικός χαρακτήρας του σχολείου εκφράζεται μέσα από το συλλογικό πνεύμα και από τις ειλικρινείς και ανεπιτήδευτες σχέσεις όλων των ανθρώπων του, Καθηγητών, Δασκάλων, Μαθητών, Γονέων και Αποφοίτων,

Τότε η θεατρική παράσταση που θα παρακολουθήσουμε απόψε αποτυπώνει την ταυτότητα του δικού μας σχολείου, του Λεοντείου Λυκείου Νέας Σμύρνης. Γιατί δεν είναι μόνον η άρτια ερμηνεία των ρόλων, η ευαίσθητη σκηνοθετική ματιά, η προσεγγισμένη μετάφραση, τα εντυπωσιακά σκηνικά και τα κοστούμια και η ζωντανή μουσική που δίνουν στην παράσταση την υψηλή ποιότητα · είναι κυρίως η συνύπαρξη και η συνεργασία όλων των συντελεστών, τόσο διαφορετικών σε ηλικία, σε φύλο, σε θέση ευθύνης, αλλά τόσο όμοιων σε θεατρικό μεράκι, σε καλλιτεχνικό πάθος, σε αστείρευτη διάθεση προσφοράς.

Δεν είναι τυχαίο ότι αυτός ο γοητευτικός θίασος βροντοφωνάζει μέσα από το έργο της Jessica Swale την αξία της παιδείας για όλες και για όλους, καταγγέλλει την υποκρισία και τις προκαταλήψεις της βικτωριανής εποχής και διακηρύσσει την ισότητα στη μόρφωση. Και το μήνυμά αυτό είναι και θα είναι ασφαλώς επίκαιρο και διαχρονικό.

Αξίζουν συγχαρητήρια όλοι οι συντελεστές της παράστασης για την προσπάθεια και το αποτέλεσμα, που έρχεται να συνεχίσει τη μεγάλη πολιτιστική παράδοση και προσφορά του σχολείου μας.

Η Γενική Διευθύντρια
Αικατερίνη Μουζάκη

Ο Γενικός Υποδιευθυντής
Νικόλαος Δεσύπης

Δυο σκηνοθέτες ...απολογούνται*

Το θέατρο είναι απεικόνιση της ίδιας της ζωής. Μιας ζωής άλλωστε εξιδανικευμένης, άλλωστε κωμικής, άλλωστε τραγι-

κής. Είναι η ζωή που μας καλεί να γίνουμε θεατές της μέσα από τη ματιά του ανθρώπου που αναλαμβάνει να ενώσει τους ήρωες, τις εικόνες και τους ήχους μιας δράσης με σκοπό να μας ενημερώσει, να μας προβληματίσει, να μας ψυχαγωγήσει. Από αυτό το ρόλο, του σκηνοθέτη, προσπαθήσαμε να στήσουμε μια έντιμη και αξιοπρεπή παράσταση με σεβασμό στην ιστορία, στα γεγονότα, στον τόπο και την εποχή (Κέμπριτζ 1896) που η υπόθεση μας παραπέμπει. Η μακρόχρονη παράδοση του σχολείου μας στην τέχνη και τον πολιτισμό που με ποικίλες εκδηλώσεις προωθεί μας γέμισε με ακόμη μεγαλύτερη ευθύνη για το έργο που είχαμε αναλάβει.

Δυο άνθρωποι, δυο σκηνοθέτες, μια όμως οπτική γωνία. Το "Blue Stockings" μίλησε στην καρδιά και στη φαντασία μας και μας οδήγησε σε δρόμους και εμπειρίες πρωτόγνωρες και συναρπαστικές. Ήταν μια πορεία δύσκολη και επίπονη αλλά τόσο δημιουργική και ουσιαστική για όλους εμάς που συμμετείχαμε στο υπέροχο αυτό «ταξίδι». Καθηγητές, καθηγήτριες, μαθητές, μαθήτριες, απόφοιτοι και γονείς γίναμε κομμάτια ενός κόσμου διαφορετικού, μακρινού αλλά και τόσο κοντινού, ενός κόσμου που αγωνίζεται για το αυτονόητο που εμείς σήμερα απολαμβάνουμε αλλά πολλές φορές δε δίνουμε σημασία...

Ελάτε λοιπόν κι εσείς μαζί μας σ' αυτόν τον τόσο διαφορετικό κόσμο για να γίνετε θεατές μιας άλλης πραγματικότητας που άλλοτε μας κάνει να γελάσουμε και άλλοτε να δακρυσουμε. Μια λεπτή ισορροπία ανάμεσα στη χαρά και τη λύπη όπως ακριβώς κινείται και η ίδια η ζωή!

Καλή διασκέδαση!

Βίκυ Κουή - Παντελής Ζούρας

Η συγγραφέας Jessica Swale για το Blue Stockings*

Στα μέσα του 18ου αιώνα, τα κορίτσια στην Αγγλία θεωρούνταν τυχερά αν κατάφερναν να σπουδάσουν έστω και στο ελάχιστο. Μερικές νεαρές κοπέλες από πλούσιες οικογένειες είχαν γκουβερνάντες, κάποιες παρακολουθούσαν μαθήματα στη δευτεροβάθμια εκπαίδευση, αλλά το πρόγραμμα σπουδών περιοριζόταν σε 'γυναικεία μαθήματα': ράψιμο, τέχνες, ίσως γαλλικά αν ήταν τυχερές, ενώ τα αγόρια των οικογενειών μάθαιναν αλγεβρα και μετέφραζαν τον Βιργίλιο από την ηλικία των επτά.

Η κατάσταση αυτή άρχισε να αλλάζει όταν η Έμιλυ Ντέιβις, μια πρωτοπόρος εκπαιδευτικός, ξεκίνησε μια επιτυχημένη καμπάνια προκειμένου να συμπεριληφθούν σημαντικά μαθήματα και εξετάσεις στην εκπαίδευση των γυναικών. Κατόπιν, αφού κατόρθωσε να αλλάξει το πρόγραμμα σπουδών, έστρεψε την προσοχή της στην τριτοβάθμια εκπαίδευση. Το

* Τα ανωτέρω κείμενα έχουν δημοσιευθεί στο πρόγραμμα και την ιστοσελίδα της παράστασης Blue stockings

1869 ίδρυσε το πρώτο βρετανικό εσωτερικό κολλέγιο για γυναίκες στο Χίτσιν, στην περιοχή Κέμπριτζσερ. Εκεί, σε μία αγροικία είκοσι μίλια από το Κέμπριτζ (απόσταση που εθεωρείτο ασφαλής), δημιουργήθηκε το πρώτο πανεπιστήμιο για γυναίκες. Είχε πέντε φοιτήτριες στις οποίες δίδασκαν όποιοι λέκτορες ήταν πρόθυμοι να διακινδυνέψουν τη φήμη τους και να διανύουν σαράντα μίλια σύνολο με το ποδήλατο για να υποστηρίξουν την προσπάθεια. Αλλά ήταν μόνο η αρχή.

Μέχρι το 1896, το κολλέγιο μεταφέρθηκε στο Γκέρτον, μόνο δύο μίλια από το Κέμπριτζ πάνω σε ένα λόφο. Όμως, παρόλο που τα κορίτσια παρακολουθούσαν το ίδιο ακριβώς πρόγραμμα σπουδών με τους άνδρες, όταν τελείωναν επέστρεφαν στο σπίτι τους με άδεια χέρια. Ενώ οι άνδρες φορούσαν τα καπέλα και τις τήβεννους την ημέρα της αποφοίτησης, οι γυναίκες δεν είχαν το δικαίωμα να πάρουν πτυχίο. Η νέα διευθύντρια του Γκέρτον, Ελίζαμπεθ Γουέλς, με τη βοήθεια του εκπαιδευτικού προσωπικού του κολλεγίου και τις φοιτήτριες, αποφασίζει τότε να ξεκινήσει μια καμπάνια προκειμένου να κερδίσουν τα κορίτσια δικαίωμα στο πτυχίο. Σε αυτό το σημείο αρχίζει το θεατρικό έργο.

Όσο αφορά τα ίδια τα κορίτσια, υπάρχει η τάση να συνδυάζεται η Βικτωριανή εποχή με τη συντηρητικότητα, τη σε-

μνότητα και τους σωστούς τρόπους. Τα κορίτσια του Γκέρτον αντιδρούν σε αυτό το καθεστώς. Ενώ ακολουθούν τους κοινωνικούς κανόνες και τις 'ετικέτες', το πάθος τους και η φιλοδοξία τους είναι να ξεφύγουν από τους περιορισμούς της Βικτωριανής εποχής, να αποκοπούν από τις συνεσταλμένες μητέρες τους και να κινηθούν γρήγορα προς τον 20ο αιώνα. Είναι μαχητικές, αποφασισμένες να πετύχουν και θα επηρεάσουν σημαντικά την εποχή τους.

Όσον αφορά τους άνδρες, θα ήταν πολύ εύκολο να υποθέσουμε ότι αυτοί που καταδικάζουν και δηλητηριάζουν την εκπαίδευση των γυναικών, όπως ο Μόντσεϊ ή ο Λούντ είναι απλά άκαρδοι μισογύνηδες. Αλλά δεν είναι έτσι. Αυτοί οι άνδρες εκπροσωπούν τις απόψεις που επικρατούν εκείνη την εποχή. Δεν είναι οι 'κακοί' της ιστορίας. Είναι ειλικρινά πεπεισμένοι ότι η υγεία της γυναίκας και το μέλλον της Βρετανίας βρίσκονται σε κίνδυνο. Προτείνω, για αρχή, να διαβάσετε το βιβλίο του Μόντσεϊ 'Sex in Mind and in Education' πάνω στο οποίο βασίζονται κάποια κομμάτια του κειμένου καθώς και πολλά από τα συναισθήματα που εκδηλώνουν οι ήρωες του έργου.

Jessica Swale

Έγραψαν για το έργο και την παράσταση στο Λονδίνο:

«Η Jessica Swale γράφει με τόλη και αφήνει τους θεατές έκπληκτους για τις προκαταλήψεις που έπρεπε να αντιμετωπίσουν όλοι αυτοί οι πρωτοπόροι της εκπαίδευσης.»

Michael Billington, The Guardian

«Αυτό το έργο θα σας κάνει να γελάσετε, ίσως να δακρύσετε αλλά κυρίως να σκεφτείτε!»

Emily Chadwick, tcs - The Cambridge Student

«Η Jessica Swale σας δίνει την ευκαιρία να ακούσετε και να αισθανθείτε το φόβο και την άμυνα των γυναικών σε θέματα κοινωνικού και έμφυλου ρατσισμού που σε πολλές περιπτώσεις ισχύουν και σήμερα. Δεν είναι λοιπόν τυχαίο που η παράσταση, (όταν ανέβηκε στο Shakespeare's Globe Theatre) αφιερώθηκε στην Malala Yousafzai (Nobel Ειρήνης για το 2014, για τον αγώνα της στο δικαίωμα των κοριτσιών στην εκπαίδευση).»

Paul Taylor, The Independent

Με το κλείσιμο της αυλαίας...

Με αφορμή αυτή την ξεχωριστή βράβευση ο ΣΔΓ επισμαίνει, για μια ακόμη φορά, τις σημαντικές δυνατότητες και θετικές επιδράσεις της ενσωμάτωσης στην ύλη όλων των βαθμίδων εκπαίδευσης των αρχών των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων και της Ισότητας των Φύλων.

Απέναντι σε θλιβερά φαινόμενα διακρίσεων και παραβιάσεων που χαρακτηρίζουν τις σύγχρονες κοινωνίες ανά τον κόσμο, η εκπαίδευση αποτελεί ένα ισχυρό αντίβαρο, ίσως το αποτελεσματικότερο μέσο για την προσέγγιση των στόχων

του σεβασμού των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων και της Ισότητας των Φύλων μέσα από την ενδυνάμωση των παιδιών και των νέων, ανεξαρτήτως φύλου, με γνώσεις, κοινωνικές δεξιότητες, συμμετοχή και προβληματισμό προκειμένου να είναι επαρκώς ενημερωμένοι και προετοιμασμένοι ώστε, ως υπεύθυνοι και ενεργοί πολίτες, να απορρίπτουν τις διακρίσεις, να δραστηριοποιούνται ενάντια σε κάθε μορφής παραβίαση των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, να αντιστέκονται και να καταγγέλλουν τέτοια φαινόμενα.